

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาอายุความกรณีเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่รัฐ
คำสำคัญ	ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่รัฐ
นักศึกษา	ธรรุชา พิมพิลา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	พันตำรวจโท ดร.สุธี เอี่ยมเจริญยิ่ง
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2556

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาปัญหาอายุความกรณีเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่รัฐ โดยพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มีเจตนารมณ์เพื่อมุ่งคุ้มครองเจ้าหน้าที่และให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้ปฏิบัติหน้าที่ไปก็เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่แล้วก่อให้เกิดความผิดพลาดหรือความบกพร่องขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายนั้นหรือไม่

การใช้มาตรการบังคับทางปกครองถือเป็นสภาพปัญหาหลัก เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เมื่อมีคำสั่งทางปกครองเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว เจ้าหน้าที่ก็จะต้องบังคับทางปกครองตามคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ต้องฟ้องคดีต่อศาล เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ถูกละเมิดได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างรวดเร็ว แต่ในปัจจุบัน การบังคับทางปกครองยังไม่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน รวมทั้งยังไม่มีหน่วยงานใดเสนอร่างแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการปกครองที่ชัดเจนออกมาใช้บังคับในทางปฏิบัติ จึงเป็นปัญหาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องบังคับให้เป็นไปตามมาตรการบังคับทางปกครอง อีกทั้งยังมีปัญหาในเรื่องของบทบัญญัติการใช้และการตีความโดยมีปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางปกครอง รวมทั้งจะเริ่มนับระยะเวลาการฟ้องคดีตั้งแต่เมื่อใด และจะนำหลักเกณฑ์ในเรื่องการนับอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องการใช้สิทธิติดตามเอาทรัพย์สินของตนคืน อายุความสะดุดหยุดลง มาใช้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางปกครองได้หรือไม่เพียงใด ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับ “ข้อยกเว้น” ในการฟ้องคดีที่ไม่มีกำหนดระยะเวลาในเรื่องของการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะและสถานะของบุคคล การใช้ดุลพินิจของศาลในการรับฟ้อง

หรือไม่รับฟ้องคดีในกรณีที่ยื่นฟ้องพ้นกำหนดเวลาในเรื่องของประโยชน์ส่วนรวมและเหตุจำเป็นว่าจะมี “ความหมาย” และ “ขอบเขต” เพียงใดนั้น ล้วนแต่เป็นปัญหาทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักกฎหมายของต่างประเทศ จึงควรแก้ไขและเพิ่มเติมพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และกำหนดนิยามให้มีความหมายรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดได้ออกราชการไปแล้วในระเบียบและวิธีการติดตามฟ้องร้องผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 นอกจากข้อเสนอแนะและแก้ไขดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่ารัฐในปัจจุบันมีแนวโน้มจะขยายบทบาทในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อสนองประโยชน์ของรัฐ และความต้องการของประชาชนมากขึ้น ทำให้ความรับผิดชอบของรัฐเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น นอกจากรัฐต้องรับผิดจากการกระทำละเมิดแล้ว รัฐยังควรจะต้องรับผิดในเรื่องอื่น โดยควรขยายความรับผิดโดยให้รัฐหรือหน่วยงานของรัฐยังต้องรับผิดหรือมีความรับผิดอันเกิดจากการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น ความรับผิดอันเกิดจากความเสี่ยงภัยเพื่อให้พลเมืองได้รับความเสมอภาคอย่างเท่าเทียมกันด้วย

THEMATIC TITLE	STATUTE OF LIMITATION ON CLAIMING COMPENSATION FROM GOVERNMENT OFFICIALS
KEYWORDS	COMPENSATION FROM GOVERNMENTAL OFFICERS
STUDENT	TARATCHA PIMPILA
THEMATIC ADVISOR	POL.LT.COL. DR. SUTEE IAMCHAROENYING
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW PUBLIC LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2013

ABSTRACT

This thesis concentrates on the problem of prescription in demanding compensation from governmental officers under the Obligation in Violation Act of Governmental Officers Act. B.E. 2539 which aims to protection the officers and serving justly for the officers in governmental organization since such officers perform their duty in favor of the government. Thus, in situation that the performance of the officers caused damaged or default, there is necessity to consider that such damaged is the result of willful act or gross negligence or not.

Administrative measure usage is the primary problem since its main objective is the officer who held liable for compensation by administrative order, that officer will be enforced by administrative order without filing the case to the court to ensure that the damaged governmental agency receives faster compensation. However, the administrative enforcement does not have a clear procedure and there is no agency drafting a clear administrative procedure in practice. Consequently, the governmental officers have to face the problem of enforcement in according to the administrative measure. Furthermore, there are problems of legal provision, usage and interpretation, especially the rule of prosecution of administrative violation. Additionally, when the prescription should be started and could the rule of prescription in the right in tracking back the property and interruption of prescription in Civil and Commercial Code be applied in such cases for justice. Including the "exception" of trial which does not have time limitation of the protection of public interest and individual status, the Court discretion in taking or dismissal of

expired cases whether how to “define” and “limit” public interest or necessary are the matter of legal and fact questions.

From the study of rules, principles and theories including the analysis of foreign law comparison, it is advisable to amend the Responsibility of Governmental Officers in the Act of Violation B.E. 2539 and set up new definition covering the dismissed officers in the regulation and procedure of prosecuting the defendant in the Regulation of the Office of Prime Minister concerning proceeding rules of responsibility in violated act of the officers B.E. 2539. In addition to the aforementioned suggestion, this thesis considers that the present State has tendency to increase its role in commencing public service for the benefit of the State and the requirement of people which increase responsibility of the State accordingly. Thus, not only the state must responsible for the violation act but the state also have to responsible in other matters by expanding the obligation by the state or the governmental organization still obliged or responsible for legally action such as the obligation from risk in order to maintain equality of its citizen.